

..... als 4 vents

La Sagrada Família

L'Església dedica el diumenge que cau dins l'octava de Nadal a celebrar la festivitat de la Sagrada Família: Jesús, Maria i Josep, tres noms que són els més estimats per un cristià.

Déu va voler que el seu Fill encarnat naixés i visqués enmig d'aquesta comunitat d'amor que és una família. I que fos en el seu si on creixés en edat i saviesa, aprenent en l'humà de les virtuts i destreses dels seus pares.

En aquesta festa, a punt de començar l'any 2015, demano a la Sagrada Família que mai no falti l'afecte en el si de les nostres llars

En els dos textos alternatius de l'Evangeli de sant Lluc que la litúrgia ens proposa en aquesta data, se'ns narra la vida d'infància de Jesús a Natzaret amb paraules semblants. Després de l'episodi de la presentació en el Temple, quan tornen a casa, diu: «L'infant creixia i s'enfortia, ple de saviesa; i Déu li havia donat el seu favor» (Lc 2,40). I, passat el temps, després de l'escena en la qual és perdut i trobat, el relat anota: «Després baixà amb ells a Natzaret i els era obedient. La seva mare conservava tot això en el seu cor. Jesús creixia en edat i saviesa, i tenia el favor de Déu i dels homes» (Lc 2,51-52).

La casa no són només les parets, un lloc físic on un troba refugi i que tanca amb clau, sobretot a la nit, per sentir-se segur. Això és molt, però no ho és tot. Quan es parla de «persones sense sostre» sembla que es faci referència a poder acollir-se per protegir-se de les inclemències del temps o dels perills que es puguin esdevenir. En canvi, allò que acostuma a faltar-los més són uns llaços d'amor efectius. Seria més exacte anomenar-los «persones sense llar».

També Jesús, Maria i Josep van passar per l'experiència de no tenir un sostre, fins que es van acollir en una cova, o en un estable a Betlem; però sempre van sentir la calor de llar que fa l'amor.

En aquesta festa, a punt de començar l'any 2015, demano a la Sagrada Família que mai no falti l'afecte en el si de les nostres llars, que siguem capaços de perdonar si cal, i així viure en la gràcia de Déu, que és amor.

+

† Jaume Pujol Balcells

Arquebisbe metropolità de Tarragona i primat

Enfoca el codi QR
i accedeix al vídeo «Als Quatre Vents»

Subscriu-te a la revista 'Església de Tarragona'!

A les portes d'un nou any us recordem que podeu estar assabentats de tota l'activitat diocesana a través de la revista Església de Tarragona. Actualment aquesta publicació, amb un disseny nou i modern, es publica cada dos mesos i compta amb notícies, articles d'opinió, reflexió, anàlisi i testimonis. En aquest enllaç podeu veure tots els exemplars publicats fins ara, <http://arqtgn.cat/revista>

Per a més informació podeu enviar un correu electrònic a publicacions@arqtgn.cat o trucar al tel. 977 233 412 (ext. 228). A l'interior d'aquest Full hi trobareu la butlleta de subscripció.

Retalls de vida

El silenci fa por

Vas pel carrer amb els ulls oberts i et trobes amb tota mena de rètols i propagandes, frases curtes o més llargues... Et volen cridar l'atenció, et volen fer comprar... Un s'hi acostuma i ja no els mira... Però, de cop i volta, pels carrers de Tarragona, i en un camió, llegeixo. «El silenci fa por». De fet, si et descuides, no tens massa ocasió de practicar el silenci. En un món ple de sorolls, on es fuig del silenci i dominen ràdio, televisió, auriculars a casa i pel carrer... tancats en els sorolls, aïllats en els brogits, condicionats per les propagandes que ens creen necessitats que no tenim... Fins i tot a les nostres esglésies és difícil el silenci abans d'una celebració.

És que el silenci fa por?

No deu ser que el silenci fa més fina l'orella? O que el silenci ens fa furgar en el nostre interior i ens ajuda a descobrir com som realment?

Moltes vegades en voler comunicar-nos hem dit:
«Calleu que no sento res.»

El silenci és el coixí per a captar el que em diu l'altre, és el coixí de la pregària.

En silenci ens obrim a Déu de bat a bat i deixem que ell ens penetri i ens parli.
En silenci covem la seva paraula i l'assimilem.

El silenci ens ajuda a convertir en vida la Paraula, com qui paeix bé.

El silenci fa possible la comunicació amb els altres. És l'instrument de contacte amb el germà, ens ajuda a escoltar.

A la mateixa vida, els moments més meravellosos es pasten en silenci:

Realment és silenciós el solc, però la llavor enterrada hi germina.

És silenciós el ventre d'una mare, però l'infant hi salta.

En el silenci de la nit, es manifestà la PARAULA

És silenciós i fosc el sepulcre, però s'hi pasta l'esclat de la RESURRECCIÓ.

Déu s'ha fet silenci. Silenci fet presència. Silenci martiral: Preneu i mengeu... Preneu i beveu... Pa partit i compartit.

El silenci no és buidor, es plenitud de Déu...

Tu em parles dintre el cor. Sl 27,8

La teva paraula fa llum als meus passos, és la claror que m'il·lumina el camí. Sl 119,105

Silenci i escolta obren horitzons.

Beneïda por provocada pel silenci.

Josep Pascual, pvre.

No esclaus, sinó germans

Com cada primer de gener, el proper dia 1, celebrarem la **48a Jornada Mundial de la Pau**.

Aquest any, amb el lema «No esclaus, sinó germans», el Sant Pare ofereix una breu reflexió, a la llum de la Paraula de Déu, sobre l'explotació de l'home, «aquest fet abominable que trepitja els drets fonamentals de la resta de persones i aniquila la seva dignitat i llibertat».

Podeu llegir el missatge al web de l'Arquebisbat www.arqtgn.cat (Documents/Santa Seu)

Any jubilar teresià

Santa Teresa de Jesús ens parla avui

L'«avui» de la Bona Notícia és permanent, en l'«avui» de cada moment de la història Déu realitza el seu pla de salvació. Déu es fa home en la pobresa i en la debilitat. Santa Teresa es meravella en reconèixer: «A la verdad, como es Señor, consigo trae la libertad, y como nos ama, hácese a nuestra medida» (*Camino de Perfección* 28,11). Beneït regal! Un Déu que necessita del nostre amor... El Nadal és l'Evangeli de l'Alegria. Per això ens diu Teresa: «Si sentís este amor de Dios andad alegres» (*Camino de Perfección* 40,5).

Litúrgia de la setmana

Diumenge, 4: Diumenge II després de Nadal
[Sir 24, 1-4.12-16; Salm 147, 12-13.14-15.19-20;
Ef 1, 3-6.15-18; Jn 1, 1-18 (LE/LH pròpies)]

Promoció fins el 31 de gener:

Preu de subscripció anual de 10€

Lliurar aquest formulari a la següent adreça:
Arquebisbat de Tarragona - Dpt. de Mitjans de Comunicació Social
 c/ Pla de Palau, 2 - 43003 Tarragona

FORMULARI DE SUBSCRIPCIÓ ANUAL

Nom: _____ Cognoms: _____
 Adreça: _____ Codi Postal: _____
 Població: _____ Telèfon: _____ e-mail: _____

Forma de pagament (Import: 13€ - Estranger:30€)

☐ **Transferència al compte** 2013-3056-07-0200129065 de CatalunyaCaixa

Domiciliació bancària

Senyors, els prego que vulguin lliurar amb càrrec al meu compte/llibreta, els rebuts presentats per la revista **Església de Tarragona** en concepte de subscripció anual.

--	--	--

--	--	--

--	--	--

--	--

--	--	--	--	--	--	--	--

IRAN Entitat Agència d c Número de compta o llibreta

Titular compte _____

Banco Caixa _____

Adreca Oficina _____

Codi Postal	Població
-------------	----------

Data _____

Signatura

Lectures

Sagrada Família

Lectura del llibre de Jesús, fill de Sira (3,3-7.14-17a)

En els fills, el Senyor fa l'elogi del pare i sentència a favor de la mare. Qui honora el pare expia els pecats, qui honora la mare es guanya un tresor. Els fills seran la felicitat del qui honora el pare; quan pregui, Déu se l'escoltarà. Qui honora el pare viurà molts anys, qui honora la mare obtindrà del Senyor la recompensa. Fill meu, acull el teu pare en la vellesa, no l'abandonis mentre visqui. Si s'afebleix el seu enteniment, sigues compassiu, no el menyspreïs quan et veus en plena força. Déu no oblidarà la pietat que tinguis pel pare; te la tindrà en compte per a compensar els teus pecats.

Salm responsorial [127,1-2.3.4-5 (R.: 1)]

Feliç tu, fidel del Senyor, que vius seguint els seus camins.
Menjaràs del fruit del teu treball,
seràs feliç i tindràs sort.

R. Feliços els fidels del Senyor, que viuen seguint els seus camins.

La teva esposa fruitarà com una parra
dins la intimitat de casa teva;
veuràs els fills com plançons d'olivera
al voltant de la taula. **R.**

És així com els fidels del Senyor seran beneïts.
Que el Senyor et beneeixi des de Sió.
Que tota la vida puguis veure prosperar Jerusalem. **R.**

Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Colosses (3,12-21)

Germans, tingueu els sentiments que escauen a escollits de Déu, sants i estimats: sentiments de compassió, de bondat, d'humilitat, de serenor, de paciència; suporteu-vos els uns als altres, i si alguns tinguéssiu res a dir contra un altre, perdoneu-vos-ho. El Senyor us ha perdonat; perdoneu també vosaltres. I com a coronament de tot això estimeu-vos, que l'amor tot

ho lliga i perfecciona. Que la pau de Crist coroni en els vostres cors els combats que manteniu; recordeu que en aquesta pau heu estat cridats a formar un sol cos. I sigueu agraïts. Que la paraula de Crist tingui estada entre vosaltres en tota la seva riquesa; instruiu-vos i amonesteu-vos els uns als altres amb tota mena de doctrina; agraïts a Déu, canteu-li en els vostres cors amb salms, himnes i cànctics de l'Esperit; tot allò que feu, sigui de paraula, sigui d'obra, feu-ho en nom de Jesús, adreçant per ell a Déu, el Pare, una acció de gràcies. Dones, cal que sigueu submises al marit en el Senyor. Marits, estimeu l'esposa, no us malhumoreu amb ella. Fills, creieu en tot els pares; això agrada al Senyor. Pares, no importuneu els vostres fills, que no es desanimin.

Lectura de l'evangelí segons sant Lluc (2,22-40)

Passats els dies que manava la Llei de Moisès referent a la purificació, els pares de Jesús el portaren a Jerusalem per presentar-lo al Senyor, complint el que prescriu la Llei, que tot noi fill primer sigui consagrat al Senyor. També havien d'oferir en sacrifici «un parell de tórtres o dos colomins», com diu la Llei del Senyor. Hi havia llavors a Jerusalem un home que es deia Simeó. Era un home just i pietós, que esperava l'hora en què Israel seria consolat, i tenia en ell l'Esperit Sant. En una revelació, l'Esperit Sant li havia promès que no moriria sense haver vist el Messies del Senyor. Anà, doncs, al temple, guiat per l'Esperit Sant, i quan els pares entraven amb el nen Jesús, per complir en ell el que era costum segons la Llei, Simeó el prengué en braços i beneí Déu dient: «Ara, Senyor, deixa que el vostre servent se'n vagi en pau, com li havíeu promès. Els meus ulls han vist el Salvador que preparàveu per presentar-lo a tots els pobles; llum que es reveli a les nacions, glòria d'Israel, el vostre poble.» El seu pare i la seva mare estaven meravellats d'això que es deia d'ell. Simeó va beneir-los i digué a Maria, la seva mare: «Aquest noi serà motiu que molts caiguin a Israel i molts d'altres s'alcin; serà una senyera combatuda, i a tu mateixa una espasa et traspasarà l'ànima; així es revelaran els sentiments amagats als cors de molts.» Hi havia també una profetessa, Anna, filla de Fanuel, de la tribu d'Aser. Era d'edat molt avançada: havia viscut set anys amb el seu marit, però havia quedat vídua fins aleshores, als vuitanta-quatre anys. Mai no es movia del temple, dedicada nit i dia al culte de Déu amb dejunis i oracions. Ella, doncs, que es trobava allà a la mateixa hora, donava gràcies a Déu i parlava del nen a tots els qui esperaven el temps en què Jerusalem seria redimida. I quan hagueren complert tot el que ordenava la Llei del Senyor, se'n tornaren a Galilea, al seu poble de Natzaret. El noi creixia i es feia fort, era entenimentat i Déu li havia donat el seu favor.

Mirada endins Gna. Josepa Espasa, de la Companyia de Maria (o.d.n.)

«...complert tot el que ordenava la Llei, se'n tornaren al seu poble, Natzaret»

Déu estima la humanitat, l'estima fins fer-se un de nosaltres, assumint plenament la vida de família.

Contemplem la família de Natzaret, el lloc on Jesús «creixia i es feia fort...» Josep i Maria, amb Jesús, estan plens de la gràcia de Déu i tenen una fe immensa. Com molta gent passen dificultats, però confien en el Senyor, tenen l'esperança posada en ell que els guiarà per camins segurs. **JOSEP**, l'home bo i just, prudent, sap posar com a primer objectiu la salvaguarda de la vida «del nen i la seva mare», es mostra sempre obedient, acollidor, atent, disponible i preocupat pels seus. **MARIA** va romandre en intimitat amb el misteri del seu Fill, i avançava en el seu itinerari de fe, és qui conservava acuradament «totes les coses meditant-les en el seu cor», és la dona forta, orant i treballadora a Natzaret, i prompta, la que surt del seu poble per ajudar els altres. **JESÚS** «creixia en edat, gràcia i saviesa» sota la mirada dels seus pares.

Que com Josep i Maria posem la mirada en Jesús per seguir-lo amb fidelitat.

